

60

Przyjdź!

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego

Jaroslav Protsiv, *Zesłanie Ducha Świętego*, Ukraina (Lwów)

Stań się tym, kim jesteś

Liturgia Zesłania Ducha Świętego z mocą przypomina: „stań się tym, kim jesteś!”. Jesteś chrześcijaninem – stań się nim; jesteś świątynią Ducha Świętego – stań się nią! Lepiej, pełniej, dojrzalej. Prawdziwie.

Biblia ukazuje Ducha Świętego za pomocą szeregu symboli. Każdy z nich objawia część prawdy o Nim i część prawdy o nas. O tym, jakimi moglibyśmy być ludźmi, gdybyśmy tylko rzeczywiście otwierali się na duchowy wymiar naszego życia.

A więc najpierw Duch Święty pokazany jest jako WIATR. Cechą wiatru jest wolność: wiatr wieje tam, gdzie chce, i głos jego słyszysz; lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd zmierza. Bóg-Duch jest wolny. Nie można Go zamknąć w jednym, własnym obrazie czy formie pobożności. Spotyka się z nami, bo tego chce. To miłość, a nie wzajemny interes. Człowiek żyjący w Duchu zna wartość wolności. Niełatwo się jej wyrzeka, przekazując prawo

do decydowania o sobie komuś innemu. To znaczy także, że jest człowiekiem sumienia. I nie boi się odpowiedzialności.

Dalej, Duch Święty pokazywany jest w Biblii jako OGIEN. Ogień to symbol miłości. Być może jedyne pytanie, jakie warto sobie zadawać, brzmi: czy kocham tego konkretnego człowieka? I w jaki sposób powinienem to wyrazić?

Kolejnym symbolem Ducha Świętego jest WODA. Podstawową cechą wody jest pokora. Potrzebujemy wody niemal do wszystkiego, ale jej nie zauważamy: pijąc kawę, nie mówimy, że pijemy „kawę z wodą”. Woda czyni dobro absolutnie bezinteresownie, anonimowo, pozostaje na drugim planie lub wręcz w ukryciu. To cecha prawdziwych uczniów Jezusa: gdy dajesz jałmużnę, nie trąb przed sobą...

Duch Święty jest także OLEJEM, „olejem radości”. Radość to bardzo ważna cnota. Tak ważna, że w Kościele starożytnym smutek zaliczano do zbioru grzechów głównych. Olej mówi też o namaszczeniu, którego celem jest uświęcenie. „Uświęcić” znaczyło pierwotnie oddzielić, odróżnić. Namaszczenie decyduje więc o jakiejś „inności”. Czy potrafimy być inni? Czy odróżniamy się jeszcze cokolwiek od „świata”? Czy nie robimy wszystkiego, by się do niego upodobnić?

Najpopularniejszym wszakże symbolem Ducha Świętego jest GOŁĘBICA. W Biblii to symbol dobrowolnej ofiary. Duch – gołębicą jest Bogiem ofiarnym. Bogiem, który się nie oszczędza, przeciwnie – dla człowieka się wyniszcza. Gotowy jest nawet dla niego umrzeć. To Bóg, który od siebie wymaga znacznie więcej niż od ludzi. Bóg, który oddaje własnego Syna. Często myślimy o Nim, że jest Bogiem zakazów, ograniczeń i wyrzeczeń, złodziejem okradającym nas ze szczęścia. Duch – gołębicą stoi na straży poprawnego obrazu Boga. Musimy wiedzieć, kim jest Bóg, by zrozumieć w pełni siebie – stworzonych na Jego podobieństwo. To właśnie „życie w Duchu” (w Bogu ofiarnym) decyduje o tym, że wolimy należeć do grona tych, którzy cierpią, niż tych, którzy zadają cierpienie. Smuć się raczej, niż stawać się powodem smutku. Raczej doznawać niedostatku niż kraść. Raczej oddać – gdyby zaszła taka potrzeba – własne życie, niż zabić inne.

na podstawie: ks. Grzegorz Ryś,
„Tygodnik Powszechny” nr 23 (2813) 2003

A Paraklet, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem. [...] Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. [...] On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi.

Ewangelia według św. Jana 14, 26; 16, 13a. 14

[...] gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami [...].

Dzieje Apostolskie 1, 8a

Owoce zaś Ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie.

List do Galatów 5, 22-23a

Nikt też nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: „Panem jest Jezus”. Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch. [...] Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra. [...] Wszyscy bowiem w jednym Duchu zostaliśmy ochrzczeni, [aby stanowić] jedno Ciało [...].

Pierwszy List do Koryntian 12, 3b-4a. 7. 13a

Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami [...].

List do Rzymian 8, 26a

A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

List do Rzymian 5, 5

ZADANIE DODATKOWE

Ułóż *Modlitwę gimnazjalisty do Ducha Świętego*.

Jak sądzisz?

Czy w życiu autorki *Z dziennika Sylwii* coś się rzeczywiście zmieniło? Jak rozróżnić w człowieku działanie Ducha Świętego od autosugestii?

Refleksja i modlitwa

Pięćdziesiąt dni po śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa Apostołowie z gromady wystraszonych nieudaczników stają się wspólnotą mężów pełnych mocy. Przestają się bać. Zstępuje na nich Duch Święty i doznają niezwykłej przemiany. Duch Pocieszyciel napełnia ich odwagą, ożywia ich wiarę, zapala miłość i buduje jedność. Ciebie także chce przemieniać. Wszystkie swoje dary chce ci dać w sakramencie bierzmowania.

Przybądź Duchu Święty, / Ześlij z nieba wzięty /
Światła Twego strumień.
Przyjdź, Ojczy ubogich / Przyjdź, Dawco łask drogich, /
Przyjdź, Światłości sumień!
O Najmilszy z Gości, / Słodka serc radości, /
Słodkie orzeźwienie.
W pracy Tyś ochłodą, / W skwarze żywą wodą, /
W płaczu utulenie.
Światłości najświętsza, / Serc wierzących wnętrza /
Podдай Twjej potędze.
Bez Twojego tchnienia / Cóż jest wśród stworzenia? /
Jeno cierń i nędze.
Obmyj, co nie święte, / Oschłym wlej zachętę, /
Ulecz serca ranę.
Nagnij, co jest harde, / Rozgrzej serca twarde, /
Prowadź zabłąkane.
Daj Twoim wierzącym, / W Tobie ufającym, /
Siedmiorakie dary.
Daj zasługę męstwa, / Daj wieniec zwycięstwa, /
Daj szczęście bez miary.

Sekwencja o Duchu Świętym

Z dziennika Sylwii

25 kwietnia, środa

Dziwny ten dzień jakiś. Niby nie zdarzyło się nic nadzwyczajnego, a jednak człowiek czuje się tak dobrze. Zaczęło się nieciekawie, test z matmy. Jak zwykle niewiele umiałam. Napisałam dwa zadania na pięć, ale czy to wystarczy, żeby zaliczyć? Jasne, uczyłam się. Zawsze się uczę i co z tego... Jednak dzisiaj nie było tak jak zwykle. Nie zjadły mnie nerwy, potrafiłam myśleć, nawet przypominałam sobie wzór, który tak długo wkuwałam. Chyba pomogła modlitwa, do której namówił mnie ksiądz. Równy z niego gość, rozumie człowieka, wysłucha i umie pokazać, co to jest wiara. Potem spotkałam Ankę. Uświadomiłam sobie, że nie rozmawiamy już od miesiąca. Dziwne: jeszcze wczoraj wydłubałabym jej oczy, a dzisiaj spojrzałam na nią spokojnie, chyba nawet przez sekundę chciałam się z nią pogodzić. Szybko odwróciłam głowę. Jeszcze boli to, co zrobiła, choć chyba coraz mniej.

Po południu było już normalnie. A może nie? Spokojnie jakoś i bez kłótni. No nie, brat znowu ode mnie oberwał, ale szybko mi przeszło i nawet pomogłam mu z tym rysunkiem na plastykę, którym się tak strasznie przejmował. Śmiesznie, ale wtedy chyba zrobiło się jeszcze fajniej. A jak super się razem serial oglądało. Szkoda, że nie zawsze są takie dni. Może powinnam modlić się codziennie?

PYTANIA I ZADANIA

1. Z tekstu *Stać się tym, kim jesteś* wypisz biblijne symbole Ducha Świętego i odpowiadające im cechy. Które z tych cech są dla ciebie najważniejsze?
2. Scharakteryzuj człowieka, który otwiera się na działanie Ducha Świętego. Podaj przykłady takich osób z historii lub współczesności.
3. Na podstawie fragmentów Pisma Świętego przygotuj mapę myśli przedstawiającą działanie Ducha Świętego w Kościele.
4. Przyporządkuj kolejnym hasłom mapy myśli określenia Ducha Świętego z *Sekwencji* (patrz: *Refleksja i modlitwa*).

Jeśli chcesz...

Czy dostrzegasz działanie Ducha Świętego w twoim życiu? Ułóż osobistą modlitwę do Ducha Świętego i odmawiaj ją w czasie przygotowywania się do sakramentu bierzmowania. Przygotuj domowe świętowanie z okazji liturgicznej uroczystości Zesłania Ducha Świętego.

Masz wiadomość!

- Wylanie Ducha w dzień Pięćdziesiątnicy jest dopełnieniem tajemnicy zbawienia. Uroczystość Zesłania Ducha Świętego to pamiątka tego wydarzenia.
- W dniu zesłania Ducha Świętego rozpoczęła się publiczna działalność Kościoła. Od tej chwili Duch Święty nieustannie buduje, ożywia i uświęca Kościół.
- Świadectwem działania Ducha Świętego w ludzkich sercach są: apostołski zapał, pragnienie kontemplacji, radość, wola kochania i służenia Bogu i braciom, a także małe i wielkie gesty przebaczenia i prorocstwa oraz charyzmaty i dary.